

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VIII.

ČÍSLO 7

JÚL 2000

Spravodlivý bude žiť z viery

Rim 1, 17

Foto: sv. Cyril a Metod -
freska farského kostola

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 5. 2000 DO 10. 6. 2000

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Marian Krško
Laura Schlenkerová
Žofia Ovčiariková
Petra Ličková
Ivana Gromová
Jessica Zuzana Réveszová
Lucia Mária Hatalová
Alena Lisá
Igor Lisý
Jozef Lisý
Dalibor Hagara
Martina Baďurová
Radka Cicová
Miroslav Cina
Ján Foltán
Michal Grom
Peter Hagara
Zuzana Hrnčiariková
Igor Kasala
Matej Menčík
Marek Michalovič
Milan Moravanský
Ján Pieš
Michal Rozenberg
Eva Šnircová
Nelson Christian Machin Viera
Jana Bronišová

Adriana Budková
Dominika Cipová
Martina Hirtlová
Veronika Chlepková
Paulína Kasalová
Eva Korcová
Veronika Mašlániová
Monika Ondrejčíková
Manuela Ouchle
Alexandra Pištová
Lucia Széczényiová
Mária Šramantyová
Laura Takácsová
Lucia Tibenská
Veronika Tolnayová
Anna Mária Vašková
Beata Vlnková
Michaela Ďaňová
Miroslava Jedináková
Pavol Schuster
Miroslav Záhora
Simona Sidorová
Anton Langer
Erik Lusting
Karol Oláh
Eva Štefanová

Farnosť Zapotôčky:

Martina Tomášová
Aneta Mária Mendelová
Gabriela Lešková
Dominik Mífek
Sabína Šufliarska
Eduard Mokráš
Dominika Duchoňová
Lukáš Turanský
Oto Klaus
Sandra Mucsková
Natália Imrišková
Jana Tunegová
Soňa Hanovská
Linda Alžbeta Tóthová
Michal Rigotti
Matej Štegana
Matúš Sobota
Miroslav Pamula
Andrej Paulík
Juraj Mikuláš
Michal Štegana
Beáta Madajová
Ivana Hrbatá

OSLAVUJME HVIEZDY JASNÉ

Tradične je 5. júl venovaný liturgickej oslave svätých solúnskych bratov Cyrila a Metoda. Je to zároveň aj štátny sviatok Slovenskej republiky. Ich význam pre naše cirkevné, literárne, ale aj politické dejiny je mimoriadne výnimočný, lebo nás každoročne pozýva k zamysleniu nad počiatkami národnej existencie. Naši predkovia už v 9. storočí po Kr. mali svojbytný štát veľkomoravský, hájili si svoju integritu aj vo veciach náboženských.

Sv. Cyril a Metod boli k nám pozvaní kniežaťom Rastislavom z Byzantskej ríše. Prišli v r. 863, aby pozdvihli úroveň kresťanského života, vybudovali nezávislú cirkevnú provinciu. Sv. Metod sa stal jej prvým arcibiskupom. Sv. Cyril vynikol na literárnom poli a zostavil starosloviensku hlaholiku, preložil do jazyka našich predkov Sväté písmo, čím sme predbehli aj mnohé vtedajšie početnejšie národy Európy. Spolu vchovali niekoľko generácií domorodého kňazstva, čím sa viera upevnila a dostala tak organizačnú štruktúru. Slávením bohoslužieb v ľudovom jazyku a v jeho obhajobe, kresťanstvo intenzívnejšie prenikalo do srdca veriacich.

Hoci sv. Cyril zomiera 14. februára 869 v gréckom kláštore v Ríme, sv. Metod nenechá opustené evanjelizačné pole v našej vlasti, vracia sa na Veľkú Moravu v hodnosti arcibiskupa a udržuje kontinuitu práce. Nie vždy nachádza pochopenie pre svoje zámeru panovníkov štátu. Meno benediktínskeho mnícha je symbolom nielen nepochopenia, ale aj intríg a očierňovania. Pred svojou smrťou 6. apríla 885 sv. Metod označil za svojho nástupcu domáceho rodáka od Nítry - sv. Gorazda.

V tomto roku uplýva 1115 rokov od jeho odchodu na večnosť a zároveň 15 rokov od jeho osláv na pamätnom moravskom Velehrade. Vtedajšie komunistické úrady chceli slávnosť náboženskú zmeniť, v duchu päťdesiatych rokov, na "mírovou manifestáciu". Osobne som bol svedkom týchto udalostí, kedy zhromaždení pútnici, väčšinou mladí, skandovali: "Toto je púť! Chceme náboženskú slobodu! Chceme biskupov!" zúfalý štátny úradník nemal chuť diskutovať s davom a nakoniec rezignoval so slovami: "Všetchno bude..." Na bohoslužbách sa zúčastnila vatikánska delegácia na čele s architektom takzvanej "východnej politiky" Agostínom Casarolim. Prišli väčšinou všetci biskupi z vtedajšieho Česko - Slovenska, na čele s pražským arcibiskupom, kardinálom Františkom Tomáškom, neohrozeným bojovníkom za ľudské a náboženské práva. Pápež Ján Pavol II., z ktorého mal vtedajší režim panický strach, vzhľadom na vtedajšiu politickú situáciu, nebol vládou pozvaný, ale cez svojho legáta poslal ve-

lehradskej bazilike zlatú ružu, ako symbol úcty a lásky k tejto svätyni a k pútnikom, ktorí v státisícoch zaplnili nielen jej interiér, ale aj široké okolie.

Hoci represívna politika totalitného režimu vo vzťahu k viere a katolíckej Cirkvi pokračovala, predsa boli vtedajší predstavitelia nútení, vďaka nebojácnosti veriacich, na zmiernenie nátlaku a k postupným kompromisom. Možno i preto, aby oklamali svetovú mienku.

Katolíci vo Velehrade sa stali sebavedomými, dôsledne sa dožadovali svojich zákonitých práv. V tom roku, začiatkom júla, prišlo na Mariánsku horu do Levoče vyše jeden milión pútnikov.

O tri roky organizujú na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave sviečkovú modlitebnú manifestáciu, ktorú síce rozohnali policajné vodné delá, ale o incidente ešte v ten istý večer vedel celý svet. Katolícka cirkev na Slovensku svojou tichou prácou v kostoloch, alebo v podzemí, bola tou silou, ktorá nás priblížila k 17. novembru 1989, kedy sa začala písať nová kapitola našej histórie, ktorá stále trvá.

Aká bude, závisí aj od nás, dnešných protagonistov. Ak budeme verní svojmu svedomiu, Desatoru, vytvárať jednotu so svojimi duchovnými pastiermi, s ľuďmi dobrej vôle, určite nás obíde nová totalita, kde by sme, ako veriaci, opäť boli druhoradí.

Myšlienky a činy sv. Cyrila a sv. Metoda nás dodnes vyučujú. Spomeňme si na ne, keď budeme prechádzať okolo ich súsošia v strede nášho mesta!

P. ThLic. Pavol Kollár Sch. P.
Rektor kostola kolégia piaristov

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Všeobecný:

Aby veriaci rozličných náboženstiev vzrastali vo vzájomnej úcte a spolupracovali na upevňovaní spravodlivosti a pokoja vo svete

Misijný:

Aby všetci, ktorých sužujú choroby a samota, obetovali spolu s Kristom svoje utrpenie za obrátenie sveta.

Úmysel KBS:

Aby sme sa na púťach obnovili na tele a na duši a aby sme kresťanského ducha vnášali aj do verejného života.

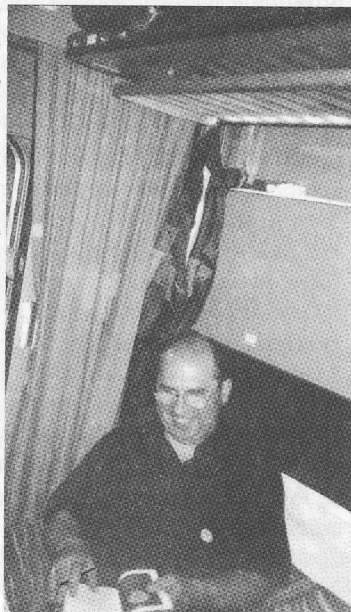

AVE MÁRIA

*Ved' Tvoja dlaň
mi pohladila už skrehnuté viečka
bozkami Eucharistie,
kúpeľom viery znovuzrodenia;
v modlitbe utrpenia i nádeje,
v radostnej piesni uháňajúceho vlaku
spojenou obetou Najvyššieho Lekára
objatím kríža – spoločnej Lásky
pri Tebe, Mama...
tys` niesla ma v náručí.*

Zastihnúť Sr. Bernardetu, Sr. Alicu, Sr. Alžbetu, či matku predstavenú Sr. Ľudmilu i sestričky Satmárky, popri ich službe vo vlaku, bolo ťažké. Tiež lekári, skutoční lekári tela i duše, pomocníci, slúžili vo dne i v noci. Záležalo im na každom pacientovi i jeho vnútri. Pútnička Anežka nám bola povzbudením! Železničiari pracovali na výbornú, obsluhovali. Mládež pomáhala, kňazi vykonávali i vo vlaku sviatosti zmierenia. Neuveriteľná radosť naplňala pútnikov pri slúžení sv. omši otcom biskupom i kňazmi priamo vo vlaku v jednotlivých vagónoch. Poslanie "sluha boží" nielen otec biskup, ale i kňaz Pavol a všetci ostatní kňazi svojou láskou k postihnutým deťom, vrchovato naplnili. Prekrásne spevy sestričiek... Prosby za Sv. otca, biskupov, kňazov, pátrov, misionárov, bohoslovcov, rehoľné sestry, za nové duchovné povolania, za mládež i celý Slovenský národ, za vládu, parlament, dobrodincov, za obrátenie hriešnikov, chorých, trpiacich, za lekárov, za rodiny i posilu Ducha Svätého, za lásku k blížnemu i odpustenie, za priateľky, za duše v očistci a mnoho ďalších prosieb bolo každodennou súčasťou našich modlitieb i cez obetu. Odovzdali sme Panne Márii prosby tých, ktorí o to žiadali, priniesli sme Matke boliestky svojich blížnych i nás samotných. Modlili sme sa aj za svojich nepriateľov. Prosili sme o pokoj pre náš národ i za tých, čo nás akokoľvek podporili. Nedalo nám, aby sme nepoprosili sv. Terezku o príhovor pre stavbu nového kostola v Prievidzi – Zapotôčky a pre nový kríž na Severe, keďže sme dennodenne prechádzali popri usmievajúcej sa soche sv. Terézie z Lisieux, smerom k Massabielskej jaskyni. Pánu Bohu patrí najväčšia chvála i vďaka za celú púť.

A predsa sa podarilo **otca biskupa Mons. Bernarda Bobera** zastihnúť v tomto kolose uháňajúceho vlaku v posledný deň návratu domov na rodné Slovensko, keď popri svojej biskupskej službe vykonával i prácu tešiteľskú, kedy skutočne prechádzajúc z kupé do kupé, požehnával a tešil trpiacich. Vo vzácnej chvíli po svätej omši vo vlaku položila som mu pár otázok.

1. Aký je Váš najväčší zážitok z púte do Lúrd v jubilejnom roku 2000:

Bolo to stretnutie na milostivom mieste. Takýto mimoriadny zážitok som zažil už po druhý krát. Keď som bol pred dvadsiatimi rokmi prvý krát, stretol som sa s chorými z iných krajín. Teraz to boli chorí a postihnutí zo Slovenska - z našej vlasti. Každý si do Lúrd priniesol svoje telesné i duševné problémy. Bolo nás 560, akoby odobratá vzorka Slovenska, ktorá išla na túto púť. Všetci mali jednu spoločnú prosbu. Prosili o uzdravenie duše i tela a hlavne prosili o to, aby aj oni vedeli ten kríž znášať a utrpenie premeniť na obetu. Vrúcne ďakovali Pánu Bohu za svoj kríž, pretože týmto krížom prišli bližšie k Bohu. Pochopili mnoho vecí o vlastnom živote, o svojej osobe i povahe. Tiež prišli na to, že oni nemajú ten najväčší kríž, s ktorým sa stretávajú každý deň doma, i na púti. Veľmi príjemný pocit som mal z toho, ako púť prežívali naši chorí. Zabezpečili sme im duchovný servis, aby sa tam čo najlepšie cítili. Túto službu sme im preukazovali skutočne z lásky.

2. a) Čo považujete otec biskup za najhlbšiu duchovnosť u človeka?

2. b) Upevňuje takáto púť u chorých a postihnutých duchovné čítanie?

2. a) Premeniť negatívne na pozitívne. S tým sa potýka nielen chorý človek, ale i zdravý. Vedieť toto utrpenie prijať za svoje, prijať kríž a premeniť ho na lásku. Uvedomiť si, čo je vonkajším, ale i vnútorným zmyslom života. Vyzdvihnúť to vyššie a dať tomu určitý zmysel a predovšetkým ten vyšší zmysel. Spojiť sa s Bohom a toto utrpenie preniesť do Ježišovej obety a spojiť ju s celým ľudstvom. Aby sme splňali slová apoštola Pavla, ktorými nás vyzýva v liste, aby sme svojím utrpením dopĺňali to, čo ešte Kristovmu utrpeniu chýba. Vedieť prijať utrpenie a naučiť sa ho transformovať na Boha.

2. b) Áno. Určite!

3. Rodina Nepoškvrnenej sa stretáva jedenkrát za rok a to buď v Šaštíne, alebo na Velehrade. Raz za dva roky putuje Rodina „vlakom lásky“ za Pannou Máriou Lurdskou až pod Pyreneje. Je to podľa vás dostačujúce, pre zblíženie sa trpiacich cez Máriu, alebo niečo navyše, cestovať až do Lúrd?

Je dobre, že sa chorí stretávajú nielen medzi sebou u nás, ale i v Lurdoch. Rodina Nepoškvrnenej je na to, aby zblížovala týchto členov pre vzájomné povzbudzovanie sa cez spoločnú modlitbu v utrpení. Je to vrchol Máriinho diela pre chorých zo Slovenska, že vlastne každé dva roky majú možnosť dostať sa do Lúrd. Všeobecná charakteristika nás ľudí je taká, že ideme nielen za svojou prácou, ale aj za svojim šťastím a takto spoločne putujeme do nebeskej vlasti. Chorí práve na tejto púti pocítili, že je to Boh, ktorý ich drží vo Svojich rukách, v ich utrpení. Tam, na miesto mimoriadneho zjavenia, si priniesli svoju bolesť. Precítili veľkú blízkosť Krista každý v svojom srdci. Je úžasné, že si svoje trápenie jednotlivo i spoločne odniesli k Panne Márii. Táto cesta bola pre nich samotných veľkým povzbudením, ale i pre tých, čo sa o nich starali. Som rád, že sa takáto púť koná práve s trpiacimi. Vrcholom ich snahy je práve tá obeta cesty a túžby stretnúť sa u Panny Márie Lurdskej.

4. Čo odkážete čitateľom Bartolomeja, ruženčiarom a dobrodincom, ktorí túto púť podporili?

Posielam pozdrav z Lúrd od Márie, taký čerstvý a osobný i od pútnikov pre Prievídzanov, redakciu a všetkých, ktorí podporili púť modlitbou a snahou, aby sa táto púť

uskutočnila. Prinášame pre Slovensko dotyky toho okolia i kraja, kde má Panna Mária znaky svojej prítomnosti. Jej poslanstvo radi prinášame do našej vlasti. Keďže sa Mária prejavila ako Nepoškvrnená, Prievidzským obyvateľom, okoliu, ruženčiarom, dobrodincom i čitateľom prajem, aby boli telesne i duševne zdraví a našli i oni v Márii podporu a videli v nej tú krásu, ktorú Pán Boh pre nás uchránil. Pretože Panna Mária bola duševne i telesne zdravá. Takže nech na túto Matku pozerajú ako na vzor a ideál nielen ženy, ale i Matky Božej – na ideál človeka. Panna Mária v svojich zjaveniach prosila o modlitby i za chorých. Bolo by dobre, keby pamätali v svojich úmysloch na chorých celého Slovenska, ktorí pamätali na nich pri tejto púti. Je dôležité splácať lásku láskou, modlitbu modlitbou. Od Panny Márie Lurdskej vychádza pokánie, čistota srdca. Túžba po takomto ideáli, ktorý reprezentuje Matka Božia, a k čomu nás vedie celá Cirkev i v tento jubilejný rok, je treba uchovať si skutočne čisté srdce a snahu po čistom a ideálnom živote. Nech prijímú toto želanie odo mňa i od pútnikov, ako pozdrav od Panny Márie. Nech je povzbudením obeta tejto púte i pre ružencové bratstvá, aby Mariánska úcta v tejto farnosti, v tomto meste i na celom Slovenku bola veľkým príspevkom duchovnej obrody.

Za rozhovor otcovi biskupovi s láskou ďakuje *Anka Gálová*

Ohlasovať Krista v spoločenských dorozumievacích prostriedkoch na prahu nového tisícročia

"Táto téma 34. svetového dňa spoločenských dorozumievacích prostriedkov je pozvaním hľadiť do budúcnosti na výzvy, ktoré nás čakajú, ale aj do minulosti ku koreňom kresťanstva, aby sme odtiaľ získali svetlo a silu, ktorú potrebujeme. Podstatou poslania, ktoré hlásame, je stále Ježiš: pred ním totiž stoja celé ľudské dejiny: jeho prítomnosť osvecuje náš dnešok i budúcnosť ľudstva -. (Incarnationis Mysterium, I.)

Je zrejmé, že podmienky sa počas dvoch tisícročí veľmi zmenili. Avšak naďalej zostáva nezmenenou potreba ohlasovať Krista. **Povinnosť svedčiť o Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaní a o jeho spasnej prítomnosti v našom živote je rovnako skutočná a naliehavá ako bola pre prvých učeníkov.** Máme ohlasovať dobrú zvesť všetkým, ktorí sú ochotní ju

počúvať. Nástup informačnej spoločnosti je pravou a skutočnou kultúrnou revolúciou, v ktorej sú spoločenské dorozumievacie prostriedky "prvým aeropágom modernej doby" (Redemptoris Missio, 37), kde prebieha neustála výmena myšlienok a hodnôt."

Týmito slovami sa sv. Otec Ján Pavol II. prihovoral ku všetkým pracovníkom rôznych médií, ktoré pôsobia v oblastiach informácií ľudí všade vo svete.

Banskobystrický diecézny biskup otec Rudolf Baláž aj tento rok pokračoval v peknej tradícii stretnutí s novinármi a pracovníkmi ostatných masmédií aj v našej diecéze. Siedma veľkonočná nedeľa bola dňom, kedy si pozval zástupcov redakcií farských časopisov z banskobystrickej diecézy a rádia Lumen. Zišli sa zástupcovia časopisov

z miest Partizánske - **SATIS**, Žiar nad Hronom - **HLASY Z KRIŽA**, B. Bystrica - **IN - FORMAČNÍK**, Horná Ves - **FARSKÁ RODINA**, Martin - **FARSKÉ LISTY**, Zvolen - **FARSKÉ LISTY** a Prievidza - **BARTOLOMEJ**.

Vo svojom príhovore spomenul, že je veľmi dobre, keď sa napríklad z iniciatívy kňaza dá dokopy pár ľudí a snažia sa formou časopisu vplývať na svojich farníkov. Ohlasovanie Ježišovho evanjelia je povinnosťou každého kresťana a ak sa to robí z láskou a odvahou aj takouto formou, je tu veľká nádej, že aspoň jedno zrnko padne do úrodnej pôdy. Farský časopis by mal byť aj akýmsi zrkadielkom, čím farnosť žije. Farníci sú potom informovanejší a kultúrnejší. Život vo farnosti sa stáva otvorenejší a každý, komu záleží na ňom, má možnosť doň aktívne vstupovať.

Postavenie farských časopisov je osobitné, lebo často ich pripravujú ľudia vo svojom osobnom voľne a väčšinou ako "konička". Naš časopis Bartolomej je otcom biskupom dosť vysoko hodnotený čo do obsahového naplnenia i vzhľadovo. Aby tomu bolo tak aj naďalej, je potrebná neustála spolupráca medzi vami - čitateľmi, rôznymi

spoločenstvami, organizáciami, združeniami a redakciou.

Stretnutie zástupcov farských časopisov bolo užitočné, lebo sme sa dozvedeli aj o práci iných redakcií a ako riešia oni svoje problémy. Nadviazali sa kontakty a ponúkli sme si vzájomnú pomoc.

Rádiu LUMEN ďakujeme, že nás pozvali a umožnili nám prezentovať časopis vo svojom vysielaní v programe Veľké Jubileum v ten istý deň poobede o 13.00 hod. Takto sa o ňom dozvedeli poslucháči aj za hranicami našej diecézy.

Za to, že bolo čo rozprávať o našom už osemročnom Bartolomeji, je potrebné vysloviť vďaka každému, kto prispel doň čo i len jedným článkom. Samozrejme, že osobitná vďaka patrí šéfredaktorom, kňazom, členom redakcií a každému, čo pomohol s distribúciou i vám, čitateľom.

Z listov čitateľov zase zisťujeme, že prekračujeme hranice Slovenska. Časopis Bartolomej čítali už aj v Poľsku, Kanade, Rusku a v Japonsku.

Prosíme preto nášho patróna, sv. Bartolomeja, aby za svoj časopis orodoval v nebi a vyprosoval nám neustálu pomoc.

Mária, Branislav a Anna.

MODLITBOVÁ ODKAZOVÁ SLUŽBA – „MOST“.

- **Od 5.5.** už mobilný telefón neslúži len na to, "aby sme spolu hovorili" my ľudia, ale aj na to, aby sme "spolu hovorili s naším Otcom", alebo, aby sme sa spolu modlili.

Ak máš problém, skúšku... alebo tvoje spoločenstvo, zavolaj

0905 / 945 225.

Tvoja prosba, alebo úmysel modlitby budú zapísané.

Budú sa zaň modliť: - v DCM, v reholiach, na sv. omši v utorok v Banskej Bystrici, pošleme úmysly modlitieb do dvoch našich kontemplatívnych reholí a na Staré Hory.

Je tu pre Teba MOST! Emanuel - Boh s nami.

Božia láska príď, ako mocný oceán...

V duchu tejto piesne sa niesol program celého večera, až do polnoci, na **sviatok zoslania Ducha Svätého 10. júna 2000.**

Svoje túžby, sny, lásku, myšlienky a prosby prejavili v kláštore piaristov mladí z Prievidze i zo širokého okolia. Chrámom sa niesli piesne, rozhovory, úvahy, svedectvá, pod svetlom reflektorov pantomíma i dramatizácia poviedky a samozrejme potlesk vdáčnych divákov.

Ponúkame vám niekoľko krásnych myšlienok z tohto stretnutia:

* *Nenechaj sa pasívne unášať riekou života. Chod' za jej prameňom, neobzerať sa späť, až potom získaš ten pravý život.*

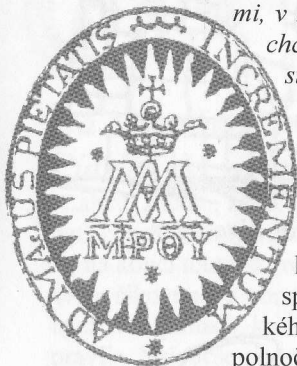
* *Životu dáva zmysel každý vykonaný dobrý skutok.*

* *Pozerať na svet cez sklo okna svojho svedomia, ale dávaj si naň pozor, lebo stačí dať na sklo trochu vylešteného striebra a budeš v tomto zrkadle vidieť už iba seba.*

* *Ako sa vrátiť k Bohu a nájsť stratenú lásku? Počúvaj hlas svojho svedomia, ži s ľuďmi, v ktorých Boh prebýva, nechaj radosti prejať sa v tebe a hlavne chci sa s Ním stretnúť. Lebo, ako sa spieva v jednej piesni: "Iba tí sa stretnú, ktorí o to stoja."*

Ježiš o to stretnutie stojí a ty?

Kto všetko prispel svojim talentom k bohatému programu večera? Deti z piaristických škôl - zbor ROSNIČKA, zbor EDEN z Malých Krštenian, spoločenstvo mladých z Handlovej, gospelové duo Richard Čanaky & Soňa Hradilová, mladí z Chrenovca, spoločenstvo mladých z prievidzského farského kostola, z piaristického kostola spoločenstvo TROSKY a nakoniec nás do ticha pred polnočnou svätou omšou voviedol zbor DOMINIK zo Sebedražia.

Členov speváckeho dua Čanaky & Hradilová sme sa opýtali:

Čím je pre vás Duch Svätý?

Richard:

Duch Svätý je pre mňa nepochopiteľný dar. Ako voda. Je zadarmo a preto si ju často nevážim, ale bez nej (NEHO) nie je možné žiť. Tým pádom ani byť kresťanom. Človek vníma hodnotu vecí, až keď ich stráca. Ďakujeme Bohu, že nám Ducha Svätého nevzal.

Soňa:

Duch Svätý je naozaj môj skutočný učiteľ, ktorý ma vyučuje tomu, ako byť bližšie k Bohu Otcovi, ako sa mu podobáť. Je mojou silou a mojim vnútorným hlasom, ktorý mi radí, čo robiť, hovoriť, ako odpúšťať a milovať. On je môj spoločník na ceste životom.

Ďakujeme ti, Pane, za tieto krásne chvíle a prosíme ťa, zosielať nám svojho Ducha neustále, aby rieka nášho života tiekla korytom, ktoré si jej ty určil.

Maja

KOVANÉ KREŠTENIA

Ahojte decká!

Prázdniny sa nám úspešne "rozbehli" a učebné povinnosti sú spolu s knihami skryté hlboko v policiach, alebo v taškách. Sú však oblasti, v ktorých sa musia stále učiť aj dospelí, nielen deti. Môžu nám v tom pomôcť múdre knihy, ale bez Božej pomoci sa k dobrému výsledku nedopracujeme. Preto Ho o pomoc prosíme a načúvame hlasu svojho svedomia. My vám k tomu ponúkame niekoľko dobrých rád. A aké sú to oblasti?

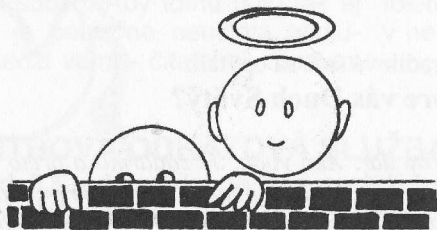
1. AKO SA MODLIŤ

Nehľadaj "kdesi" Boha. Je ako slnko. Stále je tu, aj keď je deň zamračený.

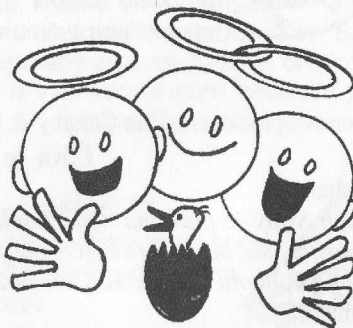

Ak ti Boh veľa dal, máš dávať aj ty.

2. AKO BYŤ SVÄTÝM UŽ TU NA ZEMI

Svätí sa neskrývajú

... vedľa, keď sa radovať

Pán farár zistil, že mu do záhrady na hrušky chodia mladí z dediny. Chytiť sa mu ich ale nepodarilo, tak aspoň pribil na strom tabuľu s nápisom: "Pán Boh všetko vidí!". Do budúceho dňa mu zmizli ďalšie hrušky a na tabuľke bol odkaz: "Ale nás neprezradi!"

Maja

Koniec júna je zaujímavý hlavne pre školákov. Tešia sa na prázdniny. V našej čarovnej škole už víťame siedmykrát krásne dni oddychu doma, v prírode, pri vode. Práve v Jubilejnom roku 2000 končíme školský rok siedmykrát a je to vhodná chvíľa poďakovať pedagógom za obetavú prácu s deťmi. Každý žiak, učiteľ či vychovávateľ si zasluží odmenu.

V tomto školskom roku sa obyvatelia piaristických škôl tešia z nového jedinečného diela, ktorým je Jubilejný kresťanský kalendár 2000. Žiaci a študenti v ňom prejavili svoju fantáziu a tvorivosť z výtvarného ume-

nia. Aj divadelní umelci nám vytvorili pekné poeticko - pohybové dielko LAURA, spracované podľa skutočného príbehu. Vďaka patrí všetkým, ktorí rozdávali svoje talenty, potešujú iných spevom, tancom, recitovaním. Vďaka aj tým, ktorí sa zapojili do rôznych súťaží, ako matematická, biologická, športová, zdravotnícka i rôzne umelecké a svojimi výbornými výsledkami robia dobré meno piaristom ... Lebo kto veľa dostal, má aj veľa rozdávať.

Prajem vám príjemné prázdniny, oddych na vzduchu, nabrať nových síl do ďalšieho školského roku.

Pani riaditeľka Vilma Dušičková

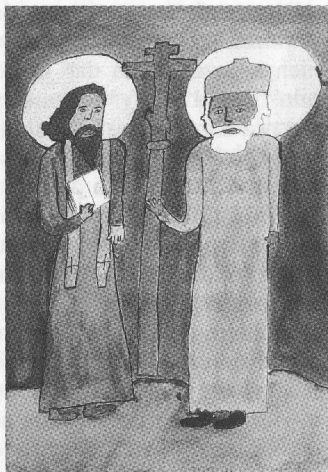
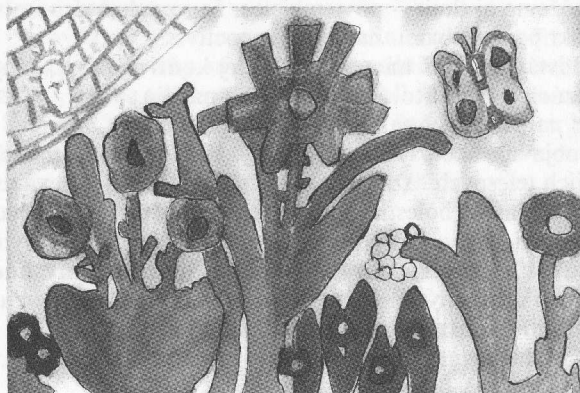
Na záver školského roka:

Piaristické olympijské hry 20. jún 2000

“Žabka, žabúre, žabomarket“ - takéto pomenovania sú deťom našej školy veľmi dobre známe.

Aj na konci tohto šk. roku si naši žiaci mohli vyskúšať svoju šikovnosť a obratnosť. Súťažili v rôznych súťažných disciplínach, ktoré im žabka - výmyselníčka pripravila. Najväčšou odmenou bol lákavý tovar výmenného obchodu za body - “žabúre“. Veľmi sa mu tešili aj vlastní sponzori - naši štedrý spolužiaci.

Ďakujeme všetkým a gratulujeme olympionikom!

K. Čertíková

“Leto“ - A. Goberšicová

H
U
R
Á

P
R
Á
Z
D
N
I
N
Y
!

*Hnevajte sa, ale nehrešte!
Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom... (Ef 4, 26)*

V. HNEV

Čnosť alebo nerest?

Jednou z emócií, ktorú sme sa pravdepodobne nikdy neučili pochopiť, prípadne sa s ňou vyrovnáť, je hnev. Pretože nie sme si istí, ako s ním narábať, môže veľmi často ochromiť náš vývin. Môže nás ovládať, naplňovať úzkosťou a množstvom nezdravého pocitu viny. Kým sa nenaučíme zaobchádzať správne so svojím hnevom, nestaneme sa nikdy celkom ľudskými.

Hnev je často základnou príčinou mnohých mentálnych, emočných a telesných problémov a problémov týkajúcich sa vzťahov, pretože sa dobre nechápe a správne nepoužíva. Často si ho neuvedomujeme, preto prebieha nepreskúmaný a neliečený. Je to nerozriešený dôležitý problém v každom manželstve alebo rodinnom vzťahu, v ktorom sú ťažkosti. Ba objavuje sa aj v našom vzťahu k Bohu.

Zaujímavosť sa hnev rozoberá vo Svätom písme. V Biblii sa Boh často opisuje ako "nahnevaný". Keď čítame žalmy, ktoré sú plné voľného vylietania citov, nachádzame tu plno hnevu: "*Nekarhaj ma, Pane, v svojom rozhorčení a netrestaj ma v svojom hneve...*" (Ž 38,2), "*Hynieme v skutku pre tvoj hnev a desí nás tvoje rozhorčenie.*" (Ž 90, 7)

Ježiš sa tiež vedel spravodlivo nahnevať na zákonníkov a farizejov, i na svojich vlastných učeníkov a svoj hnev dal najavo. Zákonníkov a farizejov napadol: "*Beda vám, zákonníci a farizeji, vy pokrytci... Hlupáci a slepci*". (Mt 23, 13, 17) Je nahnevaný na nich a nezdráha sa dať im to najavo. I Petrovi povedal: "*...Chod' mi z cesty, satan!*" (Mt 16, 23) Možno sa pri predstave na nahnevaného Ježiša necítíme dobre, ale bol tiež človek a časťou našej ľudskej prirodzenosti je aj to, že bojujeme s hnevom.

Kedy je hnev zlý, deštruktívny, nezrelý alebo hriechy? Vtedy, keď je hnev nepriemeraný. Môže ísť o dva extrémy: nadmerné reagovanie alebo nedostatočné reagovanie. Obidva sú nevhodné.

Keď nereagujeme dostatočne, svoj hnev potláčame alebo tlmíme bez toho, aby sme o tom vedeli. **Potlačiť svoj hnev je jednou z najnebezpečnejších vecí, ktorú môžeme urobiť.** Práve tým sa správame nepoctivo k sebe, aj k ľuďom, s ktorými prichádzame do styku. Hnev môžeme aj tľmiť – povieme síce, že sa nehneváme, aj sa usmievame, a pritom v duchu škripeme zubami. Zasa sme nepoctiví.

Keď reagujeme nadmerne, dostáva sa náš hnev mimo našej kontroly. Vyjadruje ho rozčúlením, zlosťou a zúrivosťou, ktoré môžu viesť k násiliu.

Ak sa skrytý hnev nevynesie na povrch a nezačneme sa ním zaoberať, prejaví sa v nejakej inej forme. Často sa objavuje ako psychický, telesný alebo psychosomatický problém. Ľudia hovoria o svojich telesných ťažkostiach – o zápale hrubého čreva, bolestiach na hrudníku, vypadávaní vlasov, bolestiach hlavy, ale skutočným problémom môže byť hnev, ktorý nespracovali, hnev, ktorý potlačili, stlmili, ktorému sa vyhli.

Depresia je vo väčšine prípadov dovnútra obrátený hnev. Nepriznávaný hnev, alebo hnev neadresný sú jednou z hlavných príčin mnohých duševných porúch, pri ktorých dochádza k prerušeniu kontaktu s realitou alebo so životom.

Zanedbávaný hnev nám škodí aj duchovne. Cítíme sa duchovne vyprahnutí alebo „na

dne“ pre neužitočnosť a nezmyselnosť života. Cítíme sa vzdialení od Boha.

Ak sa hnevom, ktorý pociťujeme, nezaobrábame, stávame sa vo svojich vzťahoch k iným ľuďom protivnými, zlými, nepriateľskými. Môžeme to vidieť v problémových rodinách a neusporiadaných manželstvách.

Pre zrelé ľudské vzťahy je hnev absolútne potrebný. Niekedy to znamená ukázať, že sa jeden na druhého hneváme. Bojíme sa to však urobiť. Pretože cítime, že sa to toho druhého dotkne? Ak však máme byť k sebe navzájom poctiví, musíme sa jeden druhého „dotýkať“. V zdravých vzťahoch je to samozrejmosťou. Keď si svoj hnev navzájom predložíme, stávame sa citlivejšími. Uvedomujeme si, čo sa tomu druhému páči alebo nepáči, čo sa ho dotýka.

Všetko, čo treba, je jednoducho povedať to, čo cítime. Ak to robíme, dozvedáme sa, v čom sme rozdielni. Tým, že tieto rozdiely riešime, robíme vzájomné dohody, čiže učíme sa, ako s nimi žiť. Neschopnosť riešiť rozdiely spôsobuje, že sa rodiny rozpadávajú.

Niekedy, keď sme nahnevaní, treba dať druhému i sebe samému čas upokojiť sa. Každý z nás má iný systém upokojuvania. Je nutné to o sebe, aj o druhých vedieť. Keď sme dotknutí a hneváme sa, môžeme niekomu odpustiť. Musíme si ale uvedomiť, že na to, aby sa to zahojilo, potrebujeme čas, pretože city môžu pretrvávať dlho. Hoci prejavenie hnevu voči druhému môže niektorý vzťah upevniť, niekedy môže byť aj zásahom, ktorý vzťah ukončí – dokonca aj manželstvo. Záleží od zvoleného spôsobu. So svojim hnevom budeme zaobchádzať pravdepodobne tak, ako to robili naši rodičia. Treba, aby sme vedeli, aké postoje k hnevu sme dostali do dedičstva. Nemáme však svojich rodičov slepo nasledovať, ani zachádzať do opačného extrému. Pokúsme sa nájsť rovnováhu.

Svoj hnev si musíme uvedomovať a prijímať ho bez pocitov viny. Treba si dovoliť cítiť hnev voči Bohu, voči Cirkvi, voči svojej žene, svojim deťom, svojim rodičom – mŕtvym alebo živým. Dovoľiť hnevu, aby jednoducho bol. Musíme si dopriať čas na to, aby sme o svojom hneve uvažovali a rozmyšľali. Ak sme vzrušení, učme sa utíšiť a až potom svoj hnev prejsť. Ak sme príliš vzrušení, pomáha nám, keď svoj hnev vykričíme. Môžeme ho vykričať, keď ideme sami v aute alebo sa prechádzame. Až potom môžeme ísť a porozprávať sa s osobou, ktorá nás nahnevala. **Cieľom vyjadrovania hnevu nie je inú osobu zraniť alebo zmeniť, ale dať jej vedieť, na čom sme a ako ju chápeme.**

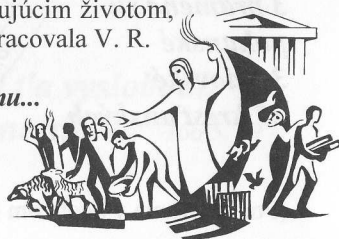
Obyčajne všetci reagujeme nadmerne, najmä rodičia a učitelia. Ak sa nám to stane, je treba, aby sme sa ospravedlnili. Ospravedlniť sa treba za neprimeranú reakciu, nie za to, že sme sa nahnevali. To je to, čo nazývame emočnou zrelosťou. A konečne, to je to, prečo je hnev čnosťou! Hnev je skutočne dôležitou stránkou nášho života. To, ako ho používame, hovorí veľa o tom, akými sa chceme stať. Pomáha nám byť poctivými, nefalšovanými, žiť zdravým a vibrujúcim životom, dôverovať, milovať a byť citovo blízki.

Spracovala V. R.

“Urobil si z povrázkov bič a všetkých vyhnal z chrámu...”

...Jeho učeníci si spomenuli, že je napísané:

- Strávi ma horlivosť za tvoj dom.-“ Jn 2, 15 - 17

Práve v našom storočí tak poznačenom sekularizáciou sa stále vynára otázka:
“Kto je Ježiš z Nazareta?”

Je to osobnosť, ktorá zaujíma a vzbudzuje rozličné reakcie. Prečo je ešte dnes živý tento úporný boj o Ježišovej osobe?

Medzi tými, ktorí chcú vážne brať históriu, niet nikoho, kto by popieral Ježišovo jestvovanie. Veľký protestantský exegéta Bultman poznamenáva: “Pochybnosť o skutočnej Ježišovej existencii nemá základ a nezasluguje si, aby sa na ňu odpovedalo.” Mnohí však Ježiša nerešpektujú a nerešpektujú ani to, čo si žiada.

Ježiš nič nenapísal.

Všetko, č o ňom vieme, pochádza z rozličných svedectiev. Rôzni svedkovia ho sprevádzali v jeho ľudskom dobrodružstve, ako dosvedčujú evanjeliá. Sú evanjeliá bezpečné a spoľahlivé pramene? Poznáme iné pramene?

O Ježišovi hovorí nielen mnohé kresťanské spisy,

medzi ktorými vynikajú evanjeliá, ale aj rozličné nie kresťanské dokumenty, pohanské a židovské. Zriedka-

vejšie sú správy a spisy od

autorov ľahostajných
k Ježišovi alebo priam

voči nemu nepriateľ-
ských. Predsa sú

dôležité, lebo nás
informujú

o spôsobe, akým

súčasníci reago-

vali na krest'an-

stvo a o tom, čo

vedeli o jeho
zabíjání:

zakladatelovi,
o istom ležištvu

o Istom Jezisovi
z Nazareta, ktorý

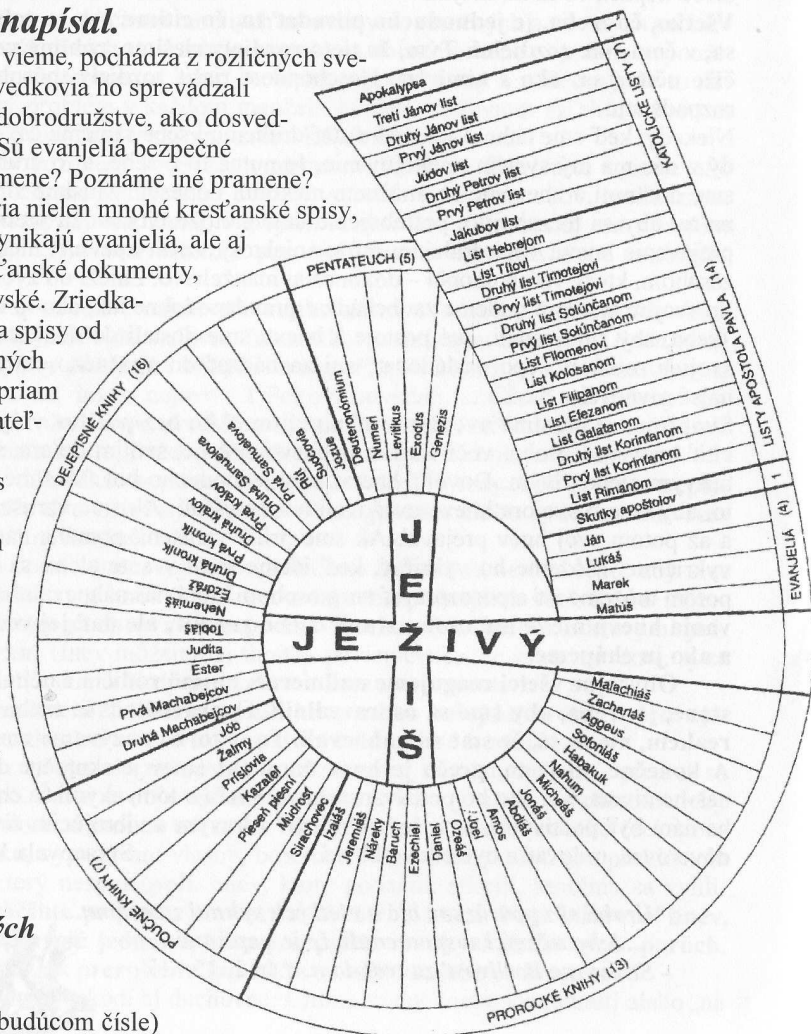
sa volal Kristus.

3 pramene sú

pohanské

3 židovské

27 krest'anských

(Pokračovanie v budúcom čísle)

***Biedny si, ktokoľvek si
a kamkoľvek sa obrátiš,
ak sa len neobrátiš k Bohu.***

Tomáš Kempenský

Koľkí mi len hovorili: "Odovzdaj starosti Bohu, nechaj ho, nech koná za teba." Snažila som sa tak aj urobiť a Pán mi daroval nezvyklý pokoj. Môžem z neho neustále čerpať a nik mi ho nevezme. Bolo však miesto v mojom živote, kde som si chcela byť sebou úplne istá. **Deti.** Čím viac som sa snažila vlastnými silami zvládnuť ich výchovu a bezpečnosť, tým väčší strach o ne sa ma zmocňoval.

Prišli však chvíle, ktoré mali preveriť moju vieru. Okrem jednej dcéry mi ostatné deti nastúpili naraz na liečenie. Takmer prvýkrát mali spať dlhšie bez mamy, a to ešte ten najmenší v noci často k nám dobehol, lebo sa bál. Deti sme odovzdali v liečebni a ja som sa ubytovala v neďalekej dedinke u známych, vtedy ešte celkom cudzích ľudí, aby som deti aspoň občas mohla navštevovať. Manžel musel odísť domov a ostala som v neznámom prostredí sama s veľkým strachom o ne, ktorý by som nepriala ani najväčšiemu neprajníkovi. Zmocňovalo sa ma zúfalstvo a so slzami v očiach som sa snažila niekde skryť, ale v početnej rodine ani nebolo veľmi kde. Na posteli som sa začala modliť radostný ruženec, za ním bolestný, a veľmi živo som ho spolu s Máriou prežívala. Ku koncu som už cítila takú fyzickú slabosť a bolesť, až som si konečne priznala, že už sama nevládzem. Dala som Bohu s prosbou v srdci "ultimátum": "Pane, ak teraz nezasiahneš, neviem, kde nájdem ďalšiu dôveru v teba. Odovzdávam ti svoje deti, ktoré si mi dal, a už konaj ty. Nech sa tvoja vôľa stane. Prosím ťa, s posledným zrnkom tohto ruženca vyrieš moje trápenie." Vtom som zaspala, a spala som štrnásť hodín.

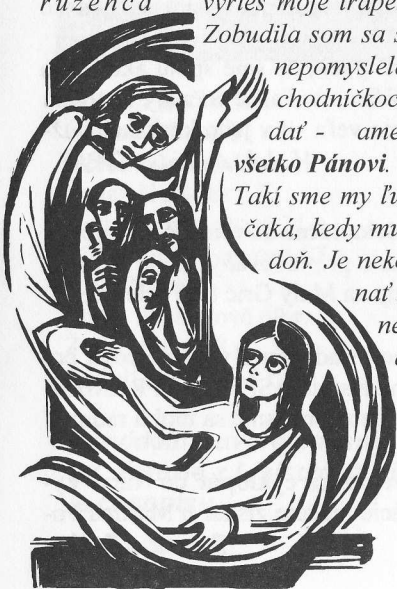
Zobudila som sa s takou veľkou dôverou v srdci, že som na strach ani nepomyslela. Mimo návštev detí som chodila po turistických chodníčkoch, chválila i ďakovala Pánovi a nevedela som povedať - amen. Až vtedy som pochopila, čo znamená - **odovzdať všetko Pánovi.**

Takí sme my ľudia. Robíme, drieme, "pechoríme sa", a Ježiš klope, čaká, kedy mu odovzdáme starosti zo svojho srdca a vpustíme Ho doň. Je nekonečne trpezlivý. Bude stáť pri nás, nechá nás potkýnať sa i padať, až kým nezhodíme z pliec záťaž svojho JA, nechyťme sa Ho ako deti a necháme sa Ním viesť. Vtedy sa On stane aj našim lekárom a zhojí všetky naše zranenia.

M.M.

***Zo šiestich súžení ťa vyslobodí,
siedme zlo ťa už nestihne.***

Jób 5, 19

AKORDY SRDCA

V prvé júnové sobotné ráno odchádzali z farnosti Veľká Lehôtka dva autobusy, prvý - obsadený mládežou a ten druhý - skôr narodenými (z Prievidze šli tri autobusy). Smer - pútnické miesto Staré Hory. Tie nás privítali pekným slnečným ránom.

Po príchode sme sa presunuli k „Studničke“. Po modlitbe sv. ruženca sme sa zúčastnili sv. omše, ktorú spolu s kňazmi a diakonmi slúžil banskobystričský Otec biskup Mons. Rudolf Baláž. Osobitne privítal prvoprijímajúce deti a birmovancov, ktorým bola venovaná táto júnová sobota.

O 13⁰⁰ sme už boli zhromaždení na ihrisku, kde sa konal festival duchovných piesní „Akordy Srdca“. Bartolomejčatá a zbor dospelých spievali už dopoludnia. Mali sme možnosť vypočuť si popri mnohých zboroch aj deti z Prievidzských piaristických škôl - zbor **ROSNIČKA**. Po vystúpení tohto zboru sme už sedeli v autobusoch a obohatení duchovnými zážitkami sme sa vracali domov.

A.L.

Treba len dodať, že festival AKORDY SRDCA si zapísal už svoj druhý ročník

DEŇ RADOSTI

Takto nazvali prvý ročník mládežníckeho festivalu v Žarnovici. Celý program sa začal ráno o 9³⁰ sv. omšou vo farskom kostole a po malom občerstvení sme sa všetci účinkujúci presunuli na štadión, miesto konania samotného festivalu. Z mnohých vystupujúcich zborov spomeniem aspoň O.M.D. Gloriam, JOCARA, Janko Manašovský, Richard Čanaky a Soňa Hradilová, samozrejme domáce zoskupenia PLAMIENOK a A.H.O.J. Za dekanát Prievidza boli na festivale až dvaja zástupcovia DOMINIK zo Sebedražia a hudobná skupina SPRAY z Veľkej Lehôtky.

Celý deň bolo veľmi horúco, ale nás osviežoval pocit, že sme spolu ako jedna rodina a môžeme prežívať „Deň radosti“ spoločne. Dúfame v ďalšie ročníky festivalu a hlavnému organizátorovi Erichovi Ruttkayovi prajeme veľa síl v jeho kňazskej službe.

Hudobná skupina SPRAY

- V nedeľu 11. júna bolo vo Veľkej Lehôtke dekanátne stretnutie zástupcov mládeže dekanátu Prievidza. Diskutovalo sa o pripravovaných, ale aj uskutočnených akciách a tešíme sa hlavne na výstup na Malý Grič a na Prievidzskú púť.
- Zvelebujte Pána je festival s niekoľkoročnou tradíciou a v tomto roku bol v Partizánskom 25. júna. Z Prievidze boli na festivale SPRAY a PRAMEN. Ako vždy nálada bola perfektná a spolu s „Emanuelom“ sme sa mohli radowať zo spoločne prežitého dňa.
- V dňoch 4. a 5. júla sa uskutoční Cyrilo -Metodská cyklopúť do Nitry. Vychádza sa z Bánoviec nad Bebravou. Informácie môžete získať u Martina Poľiaka (Tel. 542 34 03)

Branislav Bullo

Dekanátny výstup mládeže na Malý Grič

Pre všetkých mladých je tu pozvánka na jedinečné stretnutie mladých celého dekanátu. Na sviatok svätých Cyrila a Metoda **5. júla (streda)** sa z každej farnosti nášho dekanátu vyberie výprava mladých na **Malý Grič**, na vrchole sa máme stretnúť o 10⁰⁰. **O 10³⁰ sa bude na lúke pod vrcholom slúžiť sv. omša pre mladých.** Určite nebude chýbať opekačka a hlavne množstvo nadviazaných nových priateľstiev, ale aj upevnenie tých starých.

Ak si mladý, nemal by si tam chýbať. Ide o druhú najväčšiu dekanátnu akciu po "Kvetnej Nedeli 2000".

A na záver to najhlavnejšie! - **Odchádzame o 7⁴⁵ zo železničnej stanice autobusom MHD č. 8 do Veľkej Lehôtky a stade pešo až na vrchol. Nezmeškaj!**

B.B.

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ján Chmelár a Mária Leporisová
Róbert Vaňo a Adriana Šipláková
Jozef Takács a Vanda r. Mojžišová
Marek Jánoška a Zuzana Galgánková
Ján Drábik a Katarína Repková
Marián Hrabaj a Eva r. Fričová
Peter Janáč a Vlasta Luprichová
Branislav Tvardzik a Denisa Málíková

Farnosť Zapotôčky:

Roman Kollár a Gabriela Jandová
Michal Čúzy a Jana Jedličková
Miroslav Kovár a Soňa Muráňová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Vojtech Kuchárik 66 r.
Helena Čárska 81 r.
Štefan Hromek 82 r.
Štefan Hanidžir 55 r.
Alžbeta Hrímeková 71 r.
Margita Francistiová 87 r.
Jozef Novák 65 r.
Mária Suchoňová 69 r.
Žofia Volná 88 r.
Rudolf Kaďara 58 r.

Anna Valachová 78 r.
Štefan Píš 85 r.
Anna Tulíková 86 r.
Jozef Rzepka 79 r.
Jiřina Murinová 74 r.
Zuzana Slezáková 78 r.
Ľudmila Sekerešová 70 r.
Štefan Mokry 78 r.
Františka Šturcelová 83 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...

Pravidelne uverejňovaný zoznam prispievateľov na výstavbu kostola sv. Terézie z Lisieux na sídlisku Zapotôčky nájdete v augustovom čísle časopisu.

Duchovná obnova v Prievidzi od 21. 7. do 23. 7. 2000

Program:

Piatok 21.7. - kostol Najsvätejšej Trojice (piaristický):

14.00 zahájenie DO, vyzvanie Ducha Svätého, modlitba

14.15 prednáška: Čo je človek - telo, psyché a duša

15.00 hodina Božieho Milosrdenstva

16.00 prednáška: Cieľ človeka

17.00 sv. omša, homília: sv. Otec Ján Pavol II.

Sobota 22.7. - dopoludnie v aule Vysokej školy:

9.00 liturgia hodín - modlitba dňa

9.15 modlitba sv. ruženca

9.45 prednáška: Pokora - základná čnosť

10.45 Bolestný sv. ruženec

11.15 prednáška: Význam sv. omše pre človeka

12.00 ukončenie dopoludňajšej časti, prestávka

Sobota 22.7. - odpoľudnie v kostole Najsvätejšej Trojice (piaristický):

14.00 adorácia pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou

15.00 prednáška: Zmierenie a obrátenie

15.45 večeradlo modlitby s Pannou Máriou a sv. ružencom

16.30 večery (večerné chvály)

17.00 svätá omša, homília: Panna Mária v živote cirkvi

Nedeľa 23.7. - dopoludnie v aule Vysokej školy:

9.00 liturgia hodín - modlitba dňa

9.15 Slávnostný sv. ruženec

9.45 prednáška: Jubilejný svätý rok 2000

10.45 zhodnotenie DO, beseda

Nedeľa 23.7. - kostol Najsvätejšej Trojice (piaristický):

12.00 slávnostná sv. omša k ukončeniu DO s TE DEUM

Duchovnú obnovu povedie salezián Don Andrej Paulíny a je prístupná všetkým, ktorí sa chcú duchovne povzniesť, hlavne členom Ružencových bratstiev z dekanátov Prievidza a Bojnice. Víťaní sú i záujemcovia z iných farností.

Jednotlivcom nie je potrebné vopred prihlasovať účasť na DO, pokiaľ sa netýka väčších skupín, či spoločenstiev. Tie je potrebné nahlásiť najneskôr týždeň pred zahájením DO na adrese: Ján Málík, Malookružná 3/4, 971 01 Prievidza, ☎ 0862/ 543 22 83

Ján Málík
horliteľ ružencového bratstva
v Prievidzi

KREŠŤANSKÉ AFORIZMY

Prečo: Prečo bol Ježiš chudobný? Aby jeho nasledovníci vedeli, o aké bohatstvo sa u Boha jedná.

Premičanlivosť: I tie najväčšie zločiny sú premičané po určitej dobe. Ale ani tie najmenšie nevýznamné hriechy však nie sú premičané u Boha.

Prvá pomoc: Prvú pomoc nám musí poskytnúť človek. No poslednú pomoc nám môže poskytnúť jedine Boh.

Predpoklady: Kto chce dobre slúžiť ľuďom, ten má všetky predpoklady pre dobrú službu Bohu.

Časopis Bartolomej tvoríme i z príspevkov farníkov.

Všetci, ktorí si myslíte, že práve váš príspevok je vhodný na uverejnenie, prinesť ho do redakcie, alebo pošlite na známu adresu: Mariánska 4, Prievidza.

Príspevky nie sú tematicky ohraničené, pokiaľ nezasahujú do Božej a ľudskej dôstojnosti. **Radi prijmeme námety na nové rubriky, kritiku a váš názor na časopis.** Vyhradzuje si právo na štylistickú, gramatickú a rozsahovú úpravu príspevkov. **Prosíme všetkých prispievateľov, aby rešpektovali termín uzávierky, ktorý je 15. v mesiaci pred vydaním ďalšieho čísla.** Podľa potreby budeme názory redakcie na vaše príspevky uverejňovať. Na anonymy nereagujeme.

Redakcia.

INZERÁT

Rád sleduješ dianie vo svojom okolí a v celej farnosti? Poslúcha ťa pero a vieš svoje postrehy dať aj na papier, alebo do počítača? Máš chuť skúsiť prácu redaktora v našom časopise? Tak potom si ten pravý, na koho čakáme! Príď k nám do redakcie, ktorá sa stretáva vždy v poslednú stredu v mesiaci o 16.00 hod vo farskom úrade.

Môžeme ti sľúbiť práce, koľko chceš. Odmenu ti budeme posielat' do neskrachovateľnej banky na tvoje osobné, nedotknuteľné konto v nebi.

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Branislav Bullo, Členovia red. rady: Ing. Katarína Thomayová, Ing. Jana Hubová, Mgr. Emil Ochat, Monika Ivanišová, Janka Balážová, Kvetka Laurincová, P. Ján Hríb, Sch. P., Anna Gálová. Jazyková korekcia: Mgr. Martina Grolmusová. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Karol Wojtyła

Evanjelium

Pravda nekvapká olej na rany, aby ňa prívelmi nepálili,
nevysadí ňa na osla, ktorého potom vodia po uliciach -
pravda ňa musí bolieť a skrývať sa.

V mozgu sa napínajú konštrukcie,
keď sa čosi vychyľuje ako stavba
postavená v človeku - všetci uvažujú,
ako vyrovnať nie jej priečelie,
ale hlbinný základ,
lebo práve ten kladie odpor ako vlny lodi.

Pravda pozdvihuje človeka.

Ak človek seba nepozdvihne,
oná stavba sa vlastne
dvojnásobne zaťaží,
všetci to máme v sebe
ako tajomný obsah -
beháme po prekvapených uliciach,
ktorými vedú osla.

(Je čoraz menej pravdy na týchto
uliciach? Alebo čoraz viac?)

Pokojne pozeráme pred seba,
strach nás neovládne.

(zo zbierky V HLBINÁCH JASU. Preložil: V. Kovalčík)